

Protokollat med Tilkendegivelse

i

Faglig Voldgift

(FV 2017.0180)

Fagligt Fælles Forbund

mod

Dansk Byggeri

for Stenklint A/S og

Vestmur ApS (nu MCJ Renovering APS)

Den 3. maj 2018 afholdtes forhandling i Faglig Voldgift (FV 2017.0180) mellem Fagligt Fælles Forbund og Dansk Byggeri for Stenklint A/S og Vestmur ApS (nu MCJ Renovering ApS). Som opmand fungerede undertegnede fhv. højesteretspræsident Poul Søgaard.

Sagen angår et efterbetalingskrav for arbejde udført af en række polske håndværkere. Sagen angår endvidere, om kravet i givet fald kan rettes mod Stenklint A/S eller mod Vestmur ApS (nu MCJ Renovering ApS).

Sagens bilag ansås dokumenteret.

Der blev afgivet forklaring af A, B, C, faglig sekretær D, revisor E og direktør F. Forklaringerne fra de tre polske medarbejdere blev afgivet med tolkebistand.

Sagen blev for Fagligt Fælles Forbund procederet af konsulent Michael Severinsen og af Dansk Byggeri af advokat Thorsten Wilstrup.

Under voteringen kunne der ikke blandt de af parterne valgte voldgiftsmænd opnås enighed om eller flertal for en afgørelse. Sagen skal derfor afgøres af opmanden.

Opmandens bemærkninger og tilkendegivelse:

1. Hvem kan kravet rettes mod?

Forbundet har principalt rettet efterbetalingskravet mod Stenklint A/S, subsidiært mod Vestmur ApS (nu MCJ Renovering ApS). Forbundet har anført bl.a., at der i relation til kravet må ske identifikation af selskaberne, som i den relevante periode i 2016 og 2017 var 100 % ejet af F gennem hans ligeledes 100 % ejede holdingselskab, Anpartsselskabet Landnam. Han var endvidere direktør og enebestemmende i begge selskaber, og medarbejderne måtte antage, at de reelt arbejdede for Stenklint A/S, som havde entrepriserne på arbejdspladserne. F ejede desuden den altovervejende del af det polske selskab Swinton sp. z.o.o. hvor han var direktør og oprettede ansættelseskontrakter med de polske håndværkere, der skulle udføre arbejde i Danmark.

Dansk Byggeri har heroverfor anført bl.a., at nok havde Stenklint A/S entreprisaftalerne med bygherrerne på de omhandlede byggeopgaver, men det var Vestmur ApS, der som driftselskab udførte byggeopgaverne i henhold til underentreprisekontrakter. Der var tale om reelle og sædvanlige forretningsforhold. Der var indgået ansættelseskontrakter mellem de polske håndværkere og Vestmur ApS, som også aflønnede dem og sørgede for indsættelse af lønnen på medarbejdernes lønkonti i en dansk bank. At der muligvis også forelå ansættelseskontrakter mellem de polske håndværkere og Swinton sp. z.o.o., og at der i perioden ligeledes indgik beløb på medarbejdernes polske bankkonti, er uden betydning for den foreliggende sag.

Opmanden udtaler herom:

For de fire medarbejdere, hvis ansættelsesforhold er belyst under sagen – A, B, C og G – er der indgået underskrevne ansættelseskontrakter mellem dem og Vestmur ApS. Dette selskab har endvidere i hele ansættelsesperioden afregnet og indbetalt løn til dem via deres danske bankkonti, som selskabet var dem

behjælpelig med at oprette. Der var ingen ansættelsesaftale med eller udbetalinger fra Stenklint A/S. Der foreligger ikke grundlag for at antage, at medarbejderne ikke har forstået, at de var ansat i Vestmur ApS.

Den omstændighed, at F var ejer af og direktør for begge selskaber, kan, som sagen foreligger, ikke føre til at anse Stenklint A/S som den reelle arbejdsgiver i forhold til de omhandlede medarbejdere.

Konstruktionen med at lade ét selskab indgå entrepriseaftale med bygherren og overlade til et andet selskab som underentreprenør at udføre byggeopgaven eller en del af denne er ikke usædvanlig. Når de to selskaber ejes af samme person eller samme moderselskab, vil der kunne være en risiko for omgåelse af medarbejdernes overenskomstmæssige rettigheder. I det foreliggende tilfælde er der efter de foreliggende oplysninger dog ikke grundlag for at antage, at medarbejdernes overenskomstmæssige rettigheder er søgt omgået. Begge selskaber er overenskomstdækket. Der er således ikke noget grundlag for at statuere identitet mellem Stenklint A/S og Vestmur ApS i relation til det rejste krav eller for på anden måde at gøre Stenklint A/S ansvarlig for medarbejdernes krav.

Efter det anførte skal Stenklint A/S frifindes, og kravet må rettes mod Vestmur ApS. Det er uden betydning for dette resultat, at der tilsyneladende også forelå ansættelseskontrakter mellem de fire medarbejdere og Swinton sp. z.o.o., og at der inden for ansættelsesperioden med Vestmur ApS som arbejdsgiver også indgik lønbeløb fra Swinton sp. z.o.o. på deres polske bankkonti.

2. Efterbetalingskravet:

Forbundet har opgjort efterbetalingskravet til 5.542.206,56 kr. Kravet er beregnet på grundlag af de foran nævnte fire medarbejders oplysninger om arbejdstider i en del af den periode, de har været ansat. Kravet angår yderligere løn, herunder overarbejdstillæg og poseopfyld, feriegodtgørelse, SH-betaling og pension for gennemsnitligt 22 ansatte i gennemsnitligt 44,75 uger. Ud fra indklagedes oplysninger i svarskriftet om arbejdstider har forbundet i sin replik alternativt beregnet et krav på i alt 3.502.229 kr.

Heroverfor har indklagede bestridt, at de fire medarbejders oplysninger om arbejdstid kan lægges til grund, idet oplysningerne ikke stemmer med de oplysninger, de selv har givet til Vestmur ApS, og kun omfatter en mindre del af den samlede ansættelsesperiode. Endvidere er der ikke grundlag for at udstrække et eventuelt krav til andre end de fire medarbejdere, idet der ikke foreligger oplysninger om de øvrige arbejdsopgaver, arbejdsperioder mv.

Opmanden udtaler herom:

Efter de afgivne forklaringer sammenholdt med virksomhedens oplysninger om de fire medarbejders ind- og udstemplingstider, eventuelt pr. sms, i en periode i 2016, er der tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at i hvert fald disse fire medarbejdere har et berettiget efterbetalingskrav. Forbundet har i replikken på grundlag af virksomhedens oplysninger opgjort kravet for de fire medarbejders vedkommende for en gennemsnitlig periode på 9,25 uger til i alt 131.622,61 kr. Det må efter de foreliggende oplysninger lægges til grund, at de fire hver især har arbejdet gennemsnitligt i alt ca. 13,4 uger. På dette grundlag kan efterbetalingskravet til de fire opgøres til i alt ca. 190.000 kr.

Om de øvrige medarbejdere, der indgår i forbundets krav, foreligger der kun ganske få oplysninger. To medarbejdere har arbejdet på en byggeplads på Kapelvej i København, men der er ingen oplysninger om

deres arbejdstider og aflønning. Der er derfor ikke grundlag for at fastslå, at de har noget krav, der kan gøres gældende under sagen. Det samme gælder for to medarbejdere, der har udført tømrerarbejde på en byggeplads i Snekkersten. Så meget mere gælder det for andre medarbejdere, om hvem der intet foreligger om ansættelsesforhold, arbejdstider og aflønning.

3. Tilkendegivelse

Efter det anførte tilkendegav opmanden, at han ved en kendelse i sagen ville tage Stenklint A/S' påstand om frifindelse til følge, og at Vestmur ApS (nu MCJ Renovering ApS) til Fagligt Fælles Forbund på vegne af A, B, C og G skal betale i alt 190.000 kr., som fordeles forholdsmæssigt mellem dem efter forbundets opgørelse.

Parterne tog opmandens tilkendegivelse til efterretning og tiltrådte, at sagen således afgøres og afsluttes i overensstemmelse med tilkendegivelsen med samme virkning som en kendelse.

Hver part bærer egne sagsomkostninger og halvdelen af udgiften til opmanden.

København, den 4. maj 2018

Poul Søgaard